

Λέγεται να ἐκίνησε τὴν Ἑρωτικὴν Μούσαν, καὶ να ἐξέδωκεν ἀκόλασον Μέλος πρῶτος ὁ Ἀλκμάν, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Στρηχορὸς, καὶ ἡ σύγχρονός του Σαπφώ. Οὗτοι ἐρωτικοὶ γενόμενοι, συνέσκησαν τὸν Τρόπον τῶν Ἑρωτικῶν Μελῶν, τὰ ὅποια τὸ παλαιὸν Παιδιὰ, καὶ Παιδικὰ ἐκαλοῦντο, καὶ ἡ Λέξις ἐτάτετο κοινὴ ἐπὶ Θηλυκῶν, καὶ Ἀρσενικῶν ἐρωμένων· ἔπειτα δὲ ἡ περὶ τὰ Ἑρωτικὰ Πραγματεία ἔγινεν Ἐναγώνιος, καὶ οὐδεὶς ὑπελάμβανε Φορτικούς τοὺς Ἑρωτικούς· ὅθεν καὶ πολλότατοι συνέγραψαν Ἑρωτικὰ Ποιήματα εἰς διαφόρους Καιροὺς, καὶ κατὰ διαφόρους Τρόπους.

Ἰαμβοί.

Ἰαμβοὶ κατὰ πρῶτον μὲν λέγονται τὰ ἐξ ἑνὸς Βραχέος, καὶ ἑνὸς Μακροῦ Ποδὸς συνιστάμεγα Μέτρα, καὶ οἱ ἐκ τούτων ἀπαρτιζόμενοι Στίχοι· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ διὰ τοιούτων Στίχων γραφόμενα Ποιήματα Ἰαμβοὶ ὀνομάζονται κατὰ Μετάδοσιν· καὶ πάλιν ἐκ τούτων Ἰαμβοὶ λέγονται, ὅσα συνδέττονται να διαλαμβάνωσι Κακολογίας, καὶ Ἰβρισίας κατὰ τινας. Ἡ Λέξις Ἰαμβος δὲν σημαίνει κατ' ἑαυτὴν Ἰβρισκύν τι, εἰμὴ μόνον τὴν ἰδιότητα τοῦ εἰρημένου Στιχορρηκτοῦ Μέρου, τὸ ὅποιον οὕτως ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς εὐρούσης αὐτὸ Γυναικὸς Ἰάμβης τὸ ὄνομα· καὶ οἱ Ποιηταὶ τὸ πάλαι ἔταττον τοὺς Ἰάμβους ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς Ψόγον, καὶ ἐπὶ τῶν εἰς Ἐπαινον γραφομένων Ποιημάτων, καθὼς καὶ εἰς τὴν Τραγηδίαν, καὶ ἑνωμῶδιον τοὺς μετεχειρίζοντο ὁμοίως εἰς ἀνόμοια, καὶ μάστιχα ἐναντία Πράγματα· ἐπειδὴ ὁμοῦς ἐπλεόνασαν, ὅσοι μετεχειρίσθησαν εἰς τὰς Κακολογίας τὸ Μέτρον, ἐκ τούτου τὸ Ἰαμβίζεν ἐξέπεσε να λέγηται ἀντὶ τοῦ Ἰβρίζεν ὑπὸ τῆς Συνηθείας, καὶ ἐπεκράτησεν, ὅτι τὰ κατὰ τινων Ἰβρισικὰ Ποιήματα κυρίως να γράφονται μὲ Ἰάμβους Στίχους, καθὼς καὶ να λέγονται

Ἰαμβοί, καὶ αὐτὰ ὀλικῶς τὰ Ποιήματα, καὶ ὅσα ἄλλα παρόμοια, ἂν καὶ ἤθελεν εἶναι γεγραμμένα καὶ μὲ ἄλλα Εἶδη Ἐμμέτρων Στίχων.

Ἦσαν δὲ καὶ οἱ Ἰαμβοὶ ἀπὸ τὰ λεγόμενα κατὰ Στίχον Ποιήματα, καὶ ἐσυνηθίζοντο να ἀρμόζωνται εἰς Κυκλικὰ τινα Μέλη κατὰ τὸ Εἶδος τοῦ Διατονίου· καὶ ἐμελωδοῦντο μὲ τὴν Συμφωνίαν καὶ ἄλλων μὲν Μουσικῶν Ὀργάνων, ἐξόχως δὲ τῆς Σαμβύκης, ἣτις ἦτον Εἶδος Κιθάρας εἰς τρίγωνον Σχήμα, καὶ ἐλέγετο καὶ Ἰαμβύκη ἀπὸ τοὺς Ἰάμβους, καὶ Ἰβύκιον ἀπὸ τὸν εὐρετὴν τῆς Ἰβυκου. Ἐσυνδέττοντο μὲ τρόπον Ἐκφρασικόν, καὶ ἔκαμνον τὰ Περιπαίγματα τῶν ἀναιδῶς, καὶ ἀσυζήτως, κατὰ τὸ κοινόν, καὶ ἀγοραίων Πολίτευμα, εἰς τὸ ὅποιον οὐδεμία Φειδῶ γίνεται πάσης Αἰσχρολογίας. Ἰαμβογράφοι παλαιὸι ἐχευμάτισαν ἄριστοι, Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος, καὶ Σιμωνίδης ὁ Ἀμόργιος, ἡ Σάμιος, καὶ Ἰππώναξ ὁ Ἐφέσιος, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Σίλλοι.

Ὅμοια μὲ τοὺς Ἰάμβους Ποιήματα ἦσαν καὶ οἱ λεγόμενοι Σίλλοι· ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ Ἀνθρώπων Διασυρμούς, καὶ Περιπαίγματα διελάμβανον. Διέφερον δὲ ἀπὸ τοὺς Ἰάμβους καθὸ ἐκεῖνοι μὲν ὀνομασί περιείπαιζον, καὶ ἀσυζήτως ἐξύβριζον, οἱ δὲ Σίλλοι ἐποίουν τοῦτο μὲ κῆποιαν Φειδῶ, καὶ Μετριότητα, καὶ τὰ Περιπαίγματα τῶν δὲν ἐγίνοντο ἐκφρασικῶς, καὶ ὀνομασί, ἀλλ' ἦσαν Μιμολογήματά τινα, τὰ ὅποια οἱ Σίλλογράφοι ἐπιτηδεύως συλλέγοντες ἀπὸ τοὺς Λόγους καὶ τὰς Πράξεις τῶν χλευαζομένων, γελοιωδῶς τὰ συνήρμαζον, καὶ τὰ διέπλεττον εἰς τρόπον, ὅτι ἀπὸ αὐτὰ να γίνηται φανερός καὶ ὁ χλευαζόμενος· καὶ προσέτι ἔταν ἐμελωδοῦν τοὺς Σίλλους, ἔκαμνον